

oris ac corporis dignitate, vel exornandæ virtutis studio, ad censum veræ gloriæ comparandus est; quanquàm tanti nominis famam prægrauasse videatur patruus Barnabas exutus Regno, in Tritianóque demum carcere necatus; atque illa immensa proferendi Imperii cupiditas. Sed hanc quisque non iniquus neque immoderatus Tyrannus. C. Cæsaris exemplo facile excusauerit, si regnandi causa iusiurandum violandum esse existimet, & ipse Ioannes Galeacius in exercenda sæuitia, tempestius Barnabam, pares atque immeritas struentem insidias, recte præoccupasse censeatur. Contraxit tamen inuidiam, eius animo grauem, vti sæuè rapax & immitis; atq. perpetuus vrbium suarum expilator, quum à subiectis Imperio concepta odia detegi exercerique nequirent, quæ demum in morte eius per singulas vrbes eruperunt. Neque enim perpetuo imperatæ pecuniæ onere fessis, satis digna tolerandæ iniuriæ causa videbatur; accersita sæpe, vltro gerendi belli necessitas, quòd nunquàm ex bello pacem expeteret; sed ex pace semper alia atque alia bella quærerentur. Nec mirum, quum ferendis bellis, viginti milia equitum & totidem peditum, perpetuò alenda suscepisset, nec vllis omnino sumptibus parcendum arbitraretur, modo fortissimum quemque ex omni militari ordine inuitatum, vberioribus stipendiis, ob idque faciliè detractum hosti, sibi adscisceret. Profiteri enim erat solitus, nihil esse ea mercatura nobilius, qua viri insignes pararentur. Obiectauit & ei probrosas libidines in historiis; Antoninus Florentinorum Antistes, inepto & improbo maledicendi genere; in hostem patriæ insolenter inuectus. Nullum autem eius ædificium paulò luculentius extat, quum maiores eius vsque ad insaniam domi & foris, curias, arces, prætoria sumptuosissime condidissent. Singulari tamen pietatis & magnificentiæ studio, Carthusiæ templum construxit, ad quartum lapidem à Ticinensi paterna arce, vbi ferarum sæpta terminantur, addictis in alimenta sacerdotum latifundiis. In eo templo humari voluit, spectaturque post aram maximam, cælati operis, admirabile sepulchrum; subscriptis ad historias rerum gestarum, quæ marmoreis imaginibus decentissime figurantur, his carminibus, non omnino indignis, vt alibi quàm Carthusiæ perlegantur.